

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Sodne razmere na slov. Štajerskem.

—n. S Štajerskega, 5. novembra.

IV.

V slučaja, ki smo ga zadnjič razpravljali, bilo bi še več posameznostij, vrednih in potrebnih kritike, posameznostij, ki kažejo, kako smelo nekateri sodni uradniki devajo kazenski zakon na Prokurstovo posteljo. Jedna je značilna za mišljenje in čustvovanje detičnih gospodov.

Govoreč o odgovornosti odvetnika glede vsebine spisa ali vloge, pravi dotični sodnik v napominani razsodbi doslovno: „Wo der Advocat weies, dass sein Schriftstück ein Verbaldelict z. B. Majestätsbeleidigung, Aufreizung, Ehrenbeleidigung enthält, ist er mitverantwortlich. Es sind daher sowohl Dr. . . . als auch V. strafällig.“

Svojim očem nismo verjeli, ko smo te vrstice čitali. Mož meče razžalitev Velikanstva, bujskanja, razžaljenje časti vse v jeden in isti lonec verbalnih deliktov. Po kazenskem zakonu je razžalitev Velikanstva zločin, navadno razžaljenje pa prestop ali pregrešek. Objekt prestopa je čast (ehre) zasobnika, objekt zločina je spoštovanje (ehrfurcht) napram osebi vladarjevi. Mi, ki nismo kazenski predsedniki, pojmimo razloček mej besedama „ehre“ in „ehrfurcht“. Ako se pa v nagibih razsodbe, proglašene v „imeni Velikanstva Cesarja“ ta razloček prezira, ako se obadva pojma devata na jedno stopnjo prostih verbalnih deliktov, moramo tako poniževanje zločina v smislu § 563. k. z. ožigostiti kot jako pohujljivo, gorostasno stopnjevanje a majori ad minus. Takih izrodov smo mi pošteni, slovenski domovinci in cesarju udani rodoljubi vajeni od besnih in blaznih veleizdajnikov à la Schönerer, Wolf i. dr.; v razsodbi c. kr. sodišča se tako dvomljivo, patrijotičen čut slehernega žakeče vsporejanje se bi smelo nahajati. V resnici, dopisnik „Slovenskega Gospodarja“ ima prav, če izdihuje, kako se spodobi Štajar pripravljati „pour le roi de Prusse“.

Po veljavnem kazenskem zakonu ni zločin razžaljenja Velikanstva samo verbalni zločin, ampak

tudi realni zločin. Stori se tak zločin z dejanjem in z besedami. Glavni vzrok pa, radi katerega se ta zločin ne more in sme smatrati za verbalni delikt, je ta, ker se pri verbalnih deliktih navadno dopušča dokaz resnice, a nečuveno in sramotilno bi bilo misliti ali trditi, da se sme pri zločinu razžalitve Velikanstva dopustiti ali uvaževati kak dokaz resnice.

Prizadeti slovenski odvetnik, o kojem smo v zadnjem članku govorili, je zastrel, dobivši izvod razsodbe z zgorej navedenim piramidalskim jednačenjem zločina po § 63. k. z. z navadnim verbalnim deliktom. Ne samo v interesu lastnega opravičevanja, nego tudi radi tega, da energično protestira proti zgoraj navedenemu odstavku razsodbe prvega sodnika, šel je sam k prizivni razpravi, kjer se mu po zakonu mora dati beseda v zagovor in odgovor. Toda vse njegovo prizadevanje bilo je bob v steno, c. kr. prizivno sodišče bilo je gluho in slepo nasproti vsem izvajanjem in argumentacijam. Potrdilo je prvo sodbo „aus den der Sachlage und dem Gesetze entsprechenden erstich-terlichen Gründen.“

S tem je tudi ob jednem odobrilo zgoraj navedeni kočljivi, ominozni odstavek ter načelo, koje je v njem izraženo. To načelo pa se mora kot krivo, neutemeljeno, do cela kot nevarno in protidinastično ožigostiti. Ne samo jednačenje zločina po § 63. k. z. s prostim verbalnim deliktom in vsporejanje z navadnim razžaljenjem časti, se mora najostreje in najodločnejše zavrniti; primerjava kot taka je nedostojna in nespodobna; s to primerjo zamore se razlika mej pojmom „ehre“ in „ehrfurcht“ odpraviti. Čast (ehre) sme in more vsak zahtevati; „ehrfurcht“ zahtevati sme in more le vladarjeva oseba.

Govorili smo s prijateljem v tej zadevi; zmajeval je z glavo in ni hotel verjeti, da je to mogoče; a beseda na belem nedolžnem papirju se zatajiti ne da, niti njen smisel in pomen.

Posvetovali smo se s tem prijateljem o sodnih razmerah na Štajerskem in on nam je z nekim čudnim naglasom rekel: „Sodni uradniki celjski volili so pri zadnji volitvi skoro brez izjeme po

slanca Pommerja, ki se je pokazal zvestega oprodo Schönererja in Wofa ter njunih teorij. Wolf je pred kratkim izrekel željo in nado, da avstrijska država stopi v isto odvisnost in podložnost k Nemčiji, kakor na primer Saksoska. Zveza idej, mislij in čustev mej volilci in poslancem (Pommerjem) je hitro dogotovljena. Similis simili gaudet.“

No, neverjetno ni, da so postali c. kr. uradniki v Celji tako pokorni in zvesti adepti te nove državopravne teorije, koje izumitelj je slavni Wolf, da jim časa primanjkuje, se podrobneje baviti s kazenskim zakonom, posebno pa studirati obseg in temeljne znake zločina, katerega mi imenujemo crimen laesae majestatis in koji naj bi se nikdar ne dogdil.

Kapucinec kliče v Wallensteinovem ostrogu pijanem krdelom: „Ubi erit victoriae spes, si offenditur Deus?“ Mi kličemo celjskemu okrožnemu sodišču, kojega člani se ne bi smeli preveč zavzemati za zgorej navedeno državopravno reformo: Ubi erit Austriae spes, si offenditur — Imperator!

Naši državni poslanci store samo svojo dolžnost, če te razmere in zadeve v parlamentu na dnevni red spravijo ali vsaj justičnega ministra na to opozorijo v obliki interpelacije. Uverjeni smo namreč, da se takim uradnikom, koje kak slovenski list malo potiplje, šteje vse, kar so zagrešili, pri deželnem nadsodišču v Gradcu za saslago.

In končno ustane spet kak mož ter čuti v sebi poklic uradništvo odgojevati. Ta pa reče: „Tudi tem uradnikom ne sme nobena konkurenca škoditi.“

Državni zbor.

— Na Dunaju, 10. novembra.

Baron D'pauli je — bolan. Morda od jeze, da se mu niso posrečili njegovi naklepi, da njegovi klubovi tovariši nečejo z njim čez drn in strn.

Začetkom seje se je vršilo šest glasovanj po imenih. Mej glasovanjem sta bila Schönerer in Wolf poklicana iz dvorane, da prisostvujeta demonstraciji nemškonsacionalnih buršev.

Zbornica je morala potem zopet poslušati izbrube krščansko-socijalne in nemškonsacionalne su-

LISTEK.

Razstava Vereščaginovih slik.

III

Doslej opisane slike predložujejo epizode iz sovražnikovih vrst: prihod v Moskvo, stanje o požaru mesta, beg iz Rusije. — A tej vrsti so sporedjene še tri slike, kažejo prizore iz tadanjega ruskega žitja.

„Svobodna pol, le pridite!“ Iz zasneženega gozda se oprezno prikazujejo oboroženi Rusi, hoteli napasti francoskega sovražnika.

„Ujet in ustreljen.“ Francozki vojaki peljejo ajeta Ruso pred Napoleona, ki ju veli ustreliti.

Vereščagin nam podaje zgodbo teh dveh prizorov v gniljivem opisu. „Semen Arhipovič je bil župan v smolemski guberniji v okraju Krasnoje.“ Sovražnikove krutosti „so povzročile grozovito razdraženost mej kmeti. Brzo se je sklicala kopa somišljenikov in za vodjo so si izvolili Semen“, ki je bil odločen junaški, a tudi človekoljuben mož. „Jednoč, bilo je v nedeljo v jutro, ko je starosta s svojimi ljudmi prišel iz cerkve, so začeli zvoniti k napadu. Komaj je mogel sklicati pozov in odhiti domov po svojo staro puško, kar ga napadejo

francoski konjeniki, husarji, ter ga neusmiljeno, skoro do smrti pobijejo. Kakor v megli je videl, da so z njim polovili še tri kmete; zvezane so tirali naprej, stavec je hodil dobro, bolj nego drugi; Fedka tudi ni dosti zastajal, tako da sta oba dobila le malo ndarcev. Slabo pa se je godilo bromeu Jeremeju, padel je dostikrat, in ker z zvezanimi rokama ni mogel vetati, padali so nanj vedno sunki, klofute in udarci s puško. Glava mu je bila na mnogih mestih razbita, in v enu je za sabo zapuščal krvavo sled. Še slabše se je godilo Gregoru Tolkačevu. Ta krepki, zdravi kmet je bil pri napadu tako tepen, da so se mu zatemnele oči in je hodil opotekajoč se, kakor pijanec. Na vsem živcu ranjen in krvav, ni mogel več teči; tedaj so se Francozi pomenili par besedij mej saboj, jeden je karabirca pritiskal na uho in — nategnil petelina . . . Kakih 30—40 vrst so hodili in se približali moskovski cesti, po kateri se je valila nešteta množica sovražnikov. Vojaki v največjem neredu, v orožju in brez orožja, peš in na konjih. Spredej je stal s široko razstavljenima nogama, v zelenem, s soboljevino obšitim kaftanu, debel mož male postave in z zvezdo na prsih . . . Jeden vojakov je skočil s konja, pozdravil po vojaški in mu javil. Mali mož je obrnil svoj žalosten, truden obraz

k husarju in ga vprašal: „Ali z orožjem v roci?“ — „Da“, je odvrnil husar. „Ustreliti!“ je velel hladnokrvno mož z debelim trebuhom in se zopet obrnil k gospodom v kožuhu. —

„Hu, hu, hu!“ Iz gozda prihajajo ruski vojščaki, pred njim praporščak, ter bite za poveljnikom, ki jih, jahajoč na belcu, vodi v boj proti sovražniku.

* * *

Razstava obsega poleg cikla še veliko število manjih slik. Iz Vologde, odkoder izvira njegov rod (Vasilij Vereščagin je bil porojen 26. oktobra 1842. v Čerepovetu), nam podaje več slik mesteca in njegovih prebivalcev. — Iz Moskve je zlasti znamenita velika slika Kremlja v megli. Zanimivi sta tudi sličici „Ljubki strinj“ in „Vesela bratca“, ki nam kažeta bogato rusko nošo, žensko in moško, iz 17. veka. — Iz Jaroslava so trije portreti, izdelani s čudovito tehniško dovršenostjo. „Stari hišnik“ čegar veseli obraz je ves v lokavem smehu; „Stara beračica“ betežnega nagubančenega obraza, in „Mladi kovčč“ obraz, izrazujoč vso srečo in zadovoljstvo srečne in brezskrbne mladosti. Zlasti od zadnjega nistem skoro mogel obrniti očesa. — Iz južne Rusije so mnoge studije in pokrajine. — Iz Amerike par zamorskih (delavskih) slik. — Potem še neko-

rovosti. Türk je prijemal krščanske socialiste radi njih psov, zlasti princa Liechtensteina, katoliškega duhovnika Scheicherja in dr. Pattaia in grajal, da se krščanske surovosti niso vse vzprejele v uradni zapisnik. Podpredsednik dr. Kramar je pojasnil, da se vzprejema vse v zapisnik, kar kdo reče, ker je potrebno, da se izve, kako se v parlamentu govori. Lueger, surovi Schneider, Wohlmayer, Scheicher, Bielohlawek so govorili o isti stvari. Skušali so zavračati vso krivdo za škandale na nacionalce, pri tem pa govorili tako surovo, kakor morejo pač samo oni. Vsaka druga beseda je bila psovka. Primerili so se sveda jako hrupni prizori, zlasti ko je Wolf odgovarjal na očitania in krščanskim socialistom napovedal boj na življenje in na smrt. Ta praska med nemškimi nacionalci in krščanskimi socialisti je bila ostudna, in podpredsednik dr. Kramar je po vsi pravici rekel, da morejo samo take debate prouzročiti izboljšanje parlamentarnih razmer.

Po odklonitvi 5 predlogov Schönererjevih je zbornica nadaljevala razpravo o obtožbi ministerstva radi jezikovnih naredb.

Govorila sta dr. Pacak, kateri je dobro zavračal ngovore nemških strank proti jezikovnim naredbam in predlagal, naj zbornica preko obtožbenega predloga prestopi na dnevni red, in nemški liberalci dr. Elvert poleg pa se je razprava pretrgala.

Koncem seje, ko je bil Mittermayer zavrnil psovane Wolfova proti njegovi osebi, skušali so obstrukcionisti z raznimi nagajivimi predlogi kar možno zavleči, da bi se zopet ne sešel budgetni odsek na razpravo o nagodbenem provizoriju, a ker predsednik teh bedstih predlogov ni hotel dati na glasovanje, zatekli so tako razgrajati, da je predsednik sejo pretrgal.

V današnji seji podan je bil nov obtožni predlog. Okuniewski in tovariši predlagajo, naj se obtoži ministerstvo radi galških državnozbornskih volitev.

V Ljubljani, 11. novembra.

Opravitnik avstrijske zbornice je potreben vsakakor popravkov. V sedanjem položaju nima predsednik nikake disciplinarne oblasti; ukor, odtegnitev besede je najhujša kazen. Da se s temi nikamor ne pride, so dokazale posledice seje. Napram razsajajočim in kričešim obstrukcionistom je predsednik povsem brez moči. To naj se izpremeni, pišejo češki časopisi, takoj po izvolitvi predsednika. Imenska glasovanja naj bi bila po novem pravilniku dovoljena le tedaj, ako glasuje za nje 100 poslancev (doslej 50); pri prvem citanju ima besedo le predlagalec kuteveljevanju; predsednik ima pravico neredne poslance izključiti iz jedne ali več sej, ali jim za dotična dave odtegniti dijete.

Guverner za Reko bo — kakor poroča oficijozna „Budapester Correspondenz“ — imenovan za takom prihodnjih tedav, tako da mu bo možno nastopiti svoje mesto s 1. januarjem. Kdo postane guverner, tega omenjeni list ne pove.

Dreyfusova aféra navzlic izjavi francoskega ministerstva še danes ni pokopana. Dočim razlagajo

liko fotografij starejših umetnikov del in v dveh shrambah razne svetinje, nakiti, orodja i. t. d. iz raznih dob in krajev v Rusiji. —

Dasi v „Napoleonovem ciklu“ zanima že bojna snov ter način, na kateri jo je zasnoval in predložil umetnik, — vendar se nam kaže i pri vseh teh slikah zlasti velika dovršenost, s katero predstavlja Vereščagin naravo. Vereščagin je zlasti izberev v risanju snega. In sneg je upodobljen na večini slik; zdaj visi sneg raz drevje v gozdu, iz katerega se plazijo ruski tojevniki, zdaj ga zanaša vihar nad premirje in prezeble Francoze, počivajoče ob potu Sneg in zopet sneg! — a vedno v novi, zanimivi luči in obliki. Ne navadna bela planjava, kakor pri toliko drugih slikarjih, temveč v svitu in v oblikah, kakoršne nam podaja trda ruska zima v istini. — V nekaterih drugih slikah se kaže požar, a ne goreča poslopja sama ob sebi, temveč požar iz daljave, rušče, krvavo nebo, posamezni švigajoči plameni, dim in začrnelost. — V tretji vrsti slik zopet predložuje nam temotne cerkve z obilnim zlatim nakrasom ali zažubilo kmečko izbo. Povsod je okolica junakova pravedna z največjo ljubeznijo in skrbljivostjo. Da, v veliki sliki „Napoleon na begu“ nas zanima snežna planjava poleg ceste, ob kateri otožno šterle brezlistna drevesa proti nebu,

antisemitski listi vso zadevo le kakor spletkarjanje židov ter prijavljajo strastne napade na kapitana Dreyfusa, trdijo drugi časopisi, da je revizija sodbe nujno potrebna. Izkazalo se je, da pisma, katera so politikal Dreyfusu, ni pisal kaznovanec, nego neki manjši uradnik v ministerstvu. Izdajstva so se baž dogajala tudi po obsodbi Dreyfusu in našli so izdajalska pisma iz poznejše dobe. Cas-sagnac, Clemenceau in Ranc baž tudi zahtevajo obnovitev obravnave. Vse se pa čudi, zakaj predsednik senata, Scheurer-Kestner, ki je izzval vso afero, ne govori in ne pove kaj ve.

Lord Salisbury o položaju. Salisbury je govoril pri nekem banketu v Londonu o zaslugah evropskega koncerta. Dasi se koncertu ni posrečilo preprečiti grško turško vojno, rešil je koncert vsaj evropski mir. Tudi je zabranil koncert, da se Grčija ni povsem uničila. Glede Krete koncert še ni dovršil svoje naloge, a zato ni treba napadati ga. Naglica ni nikjer dobra, zlasti pa ne v diplomaciji. Koncert ima namen doseči to stališče, da ukrenejo poslej velevlasti vse v složenem sporazumu. S tem bi bil svetovni mir trajno zavarovan v korist trgovini, obrti in splošni kulturi.

V Braziliji je buknila pravcota revolucija. Ustaši so umorili vojaškega ministra ter napadu tudi predsednika Moraes, ki pa se je rešil. V Rio de Janeiro so vsled tega razbili vladni pristasi uradništva treh velikih opzijskih listov, ker so pisali preostro proti vladi ter baž zakrivali umor vojaškega ministra. Moraes hoče proti kongresu, da mu dovoli pregledati za 30 dni ob sedno stanje. Tudi po deželi se dogajajo krvavi ustanki.

Dopisi.

Iz Vipave, 9. novembra. Prvotne volitve za vipavsko okrajno svetnico so torej častno končane, in mi bi se gotovo vsakih reminiscencij vzdržali, da nas naspotea stranka po „Slovenec“ in „Slov. Duhurju“ ne izživlja. Po vsestovenskem shodu nadejali smo se mirnih in treznih volitev v sporazumljenju obeh strank. Mi smo mirno čakali; toda nasprotne stranke je sama iz sebe in z bojovitim krikom proglasila dr. Kreka svojim kandidatom in zanj koj po Lavrenčičevi smrti agitovala, dočim smo se začeli mi šele pred jednim mesecem zanimati za volitve. Kdo je torej izzval boj, kdo je bil v obraz resolucijam vsestov. shoda? — Klerikalci so pač najvini, ako mislijo, da bodo Vipave na njihovo komando volili dr. Kreka, ki najbrže vipavske doline še nikdar videl ni, svojim poslancem. Da se je pa dr. Krek odpovedal kandidaturi, tiči vzrok pač v tem, da je bilo grozje prekleslo, da koj s početka ni bilo „upa zmaga“, in zvičajno zavijanje je, ako „Slovenec“ trdi, da niso imeli kandidata, da so vsled tega agitatorji izgubili vselej do dela, ter da je bil ta mandat itak vedno dvojen, kajti res je, da je bil Lavrenčič vedno skoro jednoglasno voljen, ker je tudi narodna stranka v pomanjkanji svojega kandidata zanj glasovala; res pa je tudi, da je Lavrenčič le pri zadnjih splošnih volitvah z ogromnimi žrtvami in najpodeljšimi sredstvi jedva prodrl, za kar se imajo klerikalci jedino tedanji slabi taktiki narodne stranke zahvaliti, ker bi bil sicer tudi pri zadnjih volitvah klerikalen kandidat baš tako sramotno pogorel, kakor bo 16. t. m., ako ga bodo sploh postavili. Naravnost blazna je pa trditev, da so klerikalni agitatorji omagali. Poglejte našega Uršiča, kako divje sramoti

in to žalostno oblačno nebo samo skoro bolj nego Napoleon s četico generalov, ki koraka pred svojim vozom po tej cesti. Isto tako je vzbudila moje pozornost pri prvi sliki cikla pred vsem izborna risarija prahu. Omenim najše veliki učinek, katerega umetnik večkrat dosega s tem, da se sveti in zrcali solnce v snegu, s čimer dobi zimska, samo ob sebi turobna pokrajina življenje.

V krasni dopisnici Napoleonovi pa, kakor tudi v nekaterih prej omenjenih portretih, se razodeva menda nedosežen portretist, rišoč realistično naravno vsako potezo, vsako gubico na obrazu in polti. — Vereščagin kaže čudovito dovršenost pri uporabi in razdelbi svetlobe in teme, luči in sence, dave in noči; — kaže pa s svojo izložbo tudi svojo veliko, obsežno, vsestransko silo talenta. Saj ne pradočuje le historičnih slik, nego podaja tudi portrete, pokrajine, žanske slike, sploh se ne ne omeji le na jedno stroko, temveč obsega vse in vse z jednako dovršenostjo.

Vereščagin je v istini realist, podajajoč vedno le istino. Sam je izjavil, da neče drugega uprizarjati, nego istino. V ta namen si je zlasti z zgodovinskimi studijami pridobil pravo izpoznanje dogodkov iz dobe, katero je hotel slikati in se tesno ohlepal tega.

F. G.—I.

nekoga s „krivovercem“, poglejte moža, kako po-muja po Lovčah sam in po svojih agentih po 5 gl. za glas; poglejte mlečnoz bage Livrenčiča, kako beži in divja ter pita dr. Tavčarja s „evinjo“, župana Hrovatina z „lumpom“ itd., ozrite se na našo duhovščino — župnik Damšar je celo ponudil svojo glavo, ako narodna stranka prodere, in čuje se, da se bo 16. t. m. ta tudi od njega tirjala! — in končno na fanatizovane klerikalne kmete, ki so posegli v svoji ozemoglosti po svojih voditeljih celo po najustudnejšem sredstvu. Po porazu v St. Vidu so v noči na cesti L. zložili volilce s kamenje m obšli, kar se jim pa baž ni posebno posrečilo, in isti večer ob istem času pobili so na samotni g. majni na Vrabčah našega izbornega agitatorja Ivana Žgurja iz Podrage, ki je našim goranjskim vinskim kupcem dobro znan. Izdelali so ga, da je groza. Neposredno po nekem volitvenem razporu s Francetom Sražinom z Vrabč, glavnim agitatorjem in pobočnikom župnika Primožiča, napali so ga trije belo oblečeni možje s kamenjem, in ko je padel, skočili so nanj, mu izbili zobe, razbili nos ter mu zadali po telesu in v zlasti na glavi več težkih ran. Napadaleci pustili so ranjenca na mestu v nevesti, misleč, da je mrtev; po dolgem času se je osvestil, ter privlekel do bližje krčme, odkoder se ga je naslednji dan na dom prepeljalo. Stvar ima v rokah sodišče, in ves sum obrača se proti nekemu S., ki je Žgurju grozil s pobojem. Ranjenec ni izpozna napadalec, kar so bili belo našemu-ljeni. To bodi v posebno čast klerikalni gospodi, ki je odobraval ta surovi čin, češ, prav mu je Žgurju, čemu je za „liberalca“ agitoval! Taka zdivjanost in surovost je morda „novokatoliško“ svojstvo, — mi smo boljši ljudje, kajti, da smo le mignili pri volitvi na Vrabčah, pobili bi bili naši razgreti volilci klerikalno sodrgo v tla. Sploh so klerikalci agitovali in obrekovali za žive in mrtve celo tam, kjer ni bilo za nje nobenih nad, tembolj pa tam, koder imajo še kaj zaslonbe, dočim je narodna stranka dostojno bitela od jednoglasne do ogromnoveščinske zmage, in le po par glasov je mankala, da ni — razum v Badašnjah kjer volijo 2 moža in kjer nismo nastopili — povsod klerikalci izpodrinili, vlad česar bi bili imeli klerikalci na Vipavskem cela dva glasa! Tudi mi smo pri zadnji volitvi in celo po krivici pali, ali bili smo dostojni, dočim vraga in poraja ozemogti klerikalizem — ubijalce! Čestitamo! Za žrtev vaše zdivjanosti bomo že skrbeli.

m.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. novembra.

— (Najstarejši častni meščan ljubljanski,) gospod Fran Jelovšek, je danes zjutraj umrl v Trstu in sicer v visoki starosti sto let. Pokojnik je sedanjí generaciji skoro neznan, kajti živel je že mnogo let v Trstu. Častnim meščanom ljubljanskim je bil pokojnik imenovan dne 29. januarja l. 1843.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Za jutrišnjo predstavo „Doma“ je intendantca za dijake znižala vstopnino za balkonske in galerijske sedeže.

— (Umrli) je na Reki poštai oficijal gospod Franjo Magajna, simpatičen ter občeizslan mož. Pokojnik je bil povodom potresne katastrofe odklikovan z zlatim zaslužnim križcem. Naj v miru počiva!

— (I učiteljski zabavni večer.) ki se je vršil v mali dvorani „Narodnega doma“, privablja toliko občinstva, zlasti pa narodnega ženstva, da je bila dvorana do zadnjega prostora polna. Tamburaški zbor „Sokola“ je udarjal marljivo in na občno zadovoljstvo, izborni kvartet „Ilirija“ pa je zapel nekaj svojih najlepših točk. Tudi nekaj rodoljubnih govorov smo čuli, katerim so prisotni navdušeno pritrjevali. Želati je, da se priredi še več takih prijateljskih, neprizidanih zabavnih večerov, saj pogrešamo prav v Ljubljani občepristopnih domačih zabav. Zmaka sešija je prav za te najpripravnejša, in prepričani smo, da bo ljubljanskemu učitelstvu narodno občinstvo za take vasele zimske večere hvaležno. Končno ne smemo pozabiti posebno pohvalno omeniti prelepš samospetov g. Vrabla, katerega je na glasovirju mojstersko spremljevala gospodična Bilinova.

— (Še jedenkrat Schöckl Sokol.) Najstarejša oblika tega imena je „Sakel“ (1147) in „Sakil“ (1185): Zahn, Ortnamenbuch der Steiermark im Mittelalter) Če so Štajerci naredili iz grofov Sokola „Zakel“ in Madjari „Sékely“, mogli so tudi iz gore Sokol napraviti „Schöckl“. — Hilm-teich ne more izviriti od „holma“ že zaradi tega, ker ta kraj ni holm, ampak lokev. Srednjemški pomeni „hülwe, hülbe, hulbe, hüsl, hü!“ = Pfütze, Sumpfäche. Goranjsko Voklo in kraško Lukev so bili Nemci tudi prestavili v Hülben. S. Rr.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 31. oktobra do 6. novembra kaže, da je bilo novorojencev 20 (= 29.70 ‰), mrtvorojencev 2, umrlih 14 (= 20.79 ‰), med njimi so umrli za vratico 2, za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 10. Med njimi se bili tujci 4 (= 28.5 ‰), iz zavodov 8 (= 57.1 ‰).

Za infekcijskimi boleznimi je obolelo, in sicer: za škrlatino 1, za tifusom 2, za dušljivim kašljem 1 oseba.

— (Pomoč idrijskim rudarjem.) Iz Idrije se nam piše iz rudarskih krogov dne 10. novembra: Vesel dan bil je dan 9. novembra za vse idrijske rudarje, ko se jim je predčital odlok poljedelskega ministra grofa Ledeburja, z dne 31. oktobra t. l., št. 16.108, da bodo po novem letu začenši s prvimi januarjem 1898. l. vsi stalni delavci pri rudniku, provizionisti in vdove, ki s tem dnevom nastopijo, dobivali brezplačno žito in drva, katero so zdaj po limitu ceni plačevali. Sprva mislilo je ministerstvo rudarjem le dnevno mezdo povišati s okroglo svoto 35.000 gld., a potem se je odločilo, da jim boče zgoraj imenovane naturalije brezplačno dati. Ta korak ministerstva je jako umesten, želeli bi le bilo, da bi se raztegnil tudi na dosedanje provizioniste in vdove, ki so izboljšanja svojega gnotnega stanja najbolj potrební. Pred Taffijevim ministerstvom se je na to delalo, da bi se rudarjem žito vzelo, kar bi bilo posebno v sedanjih časih, ko je žitna cena tako visoka, jako neugodna. Kak razloček med Taffijevim in sedanjim ministerstvom, po katerega odredbi bomo žito in drva kar zastopaj dobivali! Res, hvaležni moramo biti rudarji njega ekselenci ministra grofa Ledeburja za njegovo plemenito delovanje in dobrohotnemu postopanju tukajšnje rudniške direkcije. Glavno zaslugu pa imata pri tem naš državni poslanec g. dr. Ferjančič in naš deželni poslanec gosp. dr. Majaron, katera sta večkrat trkala na višjem mestu za izboljšanje gnotnega stanja rudarjev. Hvala jima! Vidi se iz tega, da ima narodna stranka, katera pa v Idriji ni meščanska, temveč delavska stranka, tudi sice za delavca trpina, da ni resnica, kar ji druge stranke predbacujejo, da ona ničesar ne stori za delavca. Katera druga stranka pa je dosedaj v Idriji še kaj storila ali pa dosegla za delavca, kakor narodna stranka? Le tej se moramo zahvaliti za vse, kar smo dosedaj prejeli. Dajmo se je trdno okleniti, ker če po tej poti z našimi narodnimi poslanci je upati boljše bodočnosti!

— (Dež. predsednik baron Hein) je prevzel protektorat društva za povzdigo prometa s tujci na Gorenjskem s sedežem na Bledu, katero društvo ga je za to naprosilo po posebni deputaciji.

— (Iz Cerklija na Gorenjskem) se nam poroča: Letos preteklo je trideset let, kar stoji na čelu naše občine župan gospod Adrej Vavken, ki je vse to izredno dolgo dobo res vzorno vodil županski posel. V priznanje njegovih zaslug za občino Cerklijsko izvolil je občinski odbor v seji dne 7. novembra g. Andreja Vavkna s glasno častnim občanom. Da je bil g. Vavken vselej odločen narodnik, pač ni treba še posebej omenjati.

— (Katoliška obrekovanja) Iz Mengša se nam piše: Oa kar se je preselil iz Zagorja znani kaplan Rožnik v naš trg, ni ga tu več mira. Skoro neprenehoma dovaja „Slovenec“ poročila iz Mengša. Sedaj obrekuje „Slovenec“ tega, sedaj onega v sili se pa tudina berače spravi, ki pri gospodih kaplanih „fehtajo“. Posebej naš župan je „Sl.“ trn v peti, ker noče tako plesati, kakor godejo v firovžu in kaplaniji. Obrekovalci so bili že večkrat okrcani sedanjim potom, sedaj pa zopet iščejo, da bi kaj dobili. Sveda, ako stvar tako daleč pride, vedno svoje slavnate moče naprej potiskajo, da se pusté za nje zapirati, sami se jim pa za hrbotom rogajo. Sedaj zopet napadajo v „Slovenec“ z dne 9. t. m. našega gospoda župana, da jim je premalo plačal, ker so imeli dve noči vojake nastarjane. Ko bi se pa hoteli ti, svetlobe se boječi poštnjakoviči, malo natančneje informirati, izvedeli bi, da je gospod župan celo okoli 10 gld. več izplačal, kakor je pa sam prejel od vojaške oblasti. Zavrsto napadati seveda znsjo te vrste gospóla, a poštenega, odkritega boja se bojé. Ako se kdo pošali, videč kaplana na kolezu, kar je v istini komično videti, ko leti po trgu z odpeto dolgo ankno, zmerjajo gospodje v nedeljo svojo verna poslušalca mej pridigo z barabami, mutastimi psi itd. in to pred oltarjem, ker se jim ne zdi vredno, da bi se radi pridige na prižnico potrudili. Ko bi hoteli, lahko bi s takimi in jednakiimi psovkami našega župnika in kaplanov cele čianke napolnili, v tem oziru presegajo jih samo še sedanji nemški krščanski-socialni državni poslanci. Ni se jim treba torej čuditi in jeziti, ako se jim verniki v cerkvi smejejo, in da spoštovanje do duhovnikov peša, ali kakor pravijo oni, da je vera v nevarnosti.

— (Štajerski nemški veleposestniki) so imeli predvčeršnjim v Gradci svoj volilni shod, da se dogovoré glede kandidata za dopolnilno deželnozborsko volitev. Pri tej priliki jih je grof Kottulinsky poučil o političnem položaju, seveda po svoje. Mož je obsojal jezikovne uredbe in odobravaj obstrukcijo. Veleposestniki so mu pri-
trjevali in s tem dokazali, da so popolnoma zgre-

šili svoj poklic. Dobili so svoj čas zaatne privilegije, prav ker se je računalo, da ostanejo steber države, dočim sedaj kar očitno simpatizujejo s stranko nemških nacionalcev, torej s tisto stranko, katera deluje naravnost na razpad monarhije.

— (Akademična podružnica družba sv. Cirila in Metoda v Gradci.) Pri XI. glavnem zborovanju dne 7. t. m. je bil izvoljen tale odbor za leto 1897/98. Predsednik: iur. Slavko Kemavnar, podpredsednik: med. Hinko Dolac, tajnik: iur. Fr. Korošec, blagajnik: med. Fran Čan, odbornik namestnik iur. Ljudevit Brancé.

— (Slovensko šolstvo na Koroškem) Kako skrbi okrajni šolski svet za šolstvo na Koroškem, svedoči to, da v razpisu učiteljskih služb v Gozdanju in Podgori ne zahteva znanja slovenskega jezika, dasi obiskujejo imenovano šolo samo slovenski otroci in mora učitelj znati slovenski, če se hoče z otroci porazumeti.

— (Odlikovanje) Naš rojak, g. dr. Josip Derzjač, skriptor knjižnice akademije obrazlitih umetnostij na Dunaji, je imenovan cesarskim svetnikom.

* (Žalitev Luegerja) Svoj čas so postavili v proslavo dunajskega župana krščanski socijalisti v Žatec Luegerjev kip, katerega so pa večeraj po noči obesili z vrvmi na svetlobni drog. Tudi v mestnem svetu so izrekli Žitčanje Luegerju ne zaupnico; tisti Žitčanje, kateri so se še pred kratkim tako zelo navedovali za dunajskega župana!

* (Muzikaličen bicikelj) V neki habsburški tvornici za kolesa hočejo izdelovati bicikle z glasbenimi avtomati. Bicikelj se bo zval „Tubadu“ ter bo imel vse popravno pritrjeno na ravni nosi. V tej bo 7 kovinskih plošč, katerih vsaka bo imela posebno snijo. Te plošče bo možno menjati.

* (Kako plačajo Amerikanci svoje pisatelje.) „The Chitic“ iz N. Yorka piše: Vano temu, da je fikturalni založnik Mark Twainovih romanov, ni pisatelj v nikakoli deparni radregi. Za svoje najnoveše delo, za roman „Poleg ravni“, bode dobil 40.000 dolarjev, to je avstr. velj. 90.000 gld. — Nedavno je bil naprošen po ameriškem listu „Journal“, naj piše dva podlistka o nekem slavnostnem sprejedu. Jednega teh podlistkov je narekoval Mark Twain svojem stenografu, mej tem ko se je premikal sprejedu mimo njega, ter dobil za nj 5000 gld.; to je že letna plača avstrijskega dvornega svetnika. — Majar Pond je svetoval umetniku, naj priredi predavanja, za kar mu je ponudil 50.000 dolarjev, a Mark Twain je ponudbo oklonil. Za svojo osebo porabi Mark Twain na leto 60.000 dolarjev, to je 150.000 forintov. Toliko zasluži le ameriškanski pisatelj-humorist. Polovico tega za služi Emile Zola za svoje romane. In že to je veliko! Pri nas seveda nekateri idealisti celo zamirijo, ako izvedo, da je dobil ta ali oni slovenski pisatelj par goldinarčkov, češ: glej ga, materijal sta! — Za denar piše!

* (Sodna obravnava na Angleškem) Mladi Sidney Smith je ukradl posetovku Hespri nekaj krompirja in radi tega se je imel pred sodnjo zagovarjati. — Zakaj ste ukradli krompir? — ga je vprašal predsednik. — „Ker nimamo doma ničesar jesti, dela pa nisem mogel dobiti.“ — Tudi policijski uradnik je to potrdil. Vender je bil zatožene obsojen, da mora Hespri škodo povroiti. Jaden sodnikov se je ponudil, da stori oziroma da plača za eno sodno stroške. Predsednik pa je obljubil zatožencu nekaj denarja. Tudi okrađevac ni hotel za ostati ter dal tatu vrečo krompirja. — Kaj bi se bilo pač pri nas s tatom zgodilo? Obsojen bi bil, a ko bi bil izpuščen, bi ga pomanjkaje za pet prisililo krastil!

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. lja. Pehani v Žatec 12 kron 80 vin., katere je nabralo veselo omizje povodom slovesa gosp. Frana Robleka od samskega stanu. — Dolnjevaški trfolnik pri Ribnici 10 kron, mesto nekakega izleta. — G. Viki Petsche tova v Starem trgu poleg Rakeka 8 kron 30 vin. nabrane pri „kro-karski mizi“ v narodni gostilni g. F. Petsche ta. — Skupaj 31 kron 10 vin. — Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasilniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 11. novembra. V današnji seji je morala poslanska zbornica najprej petkrat glasovati po imenih, predno je mogla prestopiti na dnevni red. Hofmann-Wellenhof je je potem napadal podpredsednika Abrahamowicza in ga interpeliral, zakaj ni dal konec večerajšnje seje nekih opozicijskih predlogov na glasovanje. Abrahamowicz je odgovoril, da stvaritelji državnozbornskega pravilnika pač niso slutili, da se bodo kdaj pravilnikove določbe na tako nedostojen način izkoriščale za obstrukcijo, kakor se godi sedaj. Predsedništvo

ne more take zlorabe dopuščati, saj bi se sicer lahko zgodilo, da bi kdo interpeliral predsednika, zakaj je pil čašo vode, in če bi ta odgovoril, da jo je izpil, ker je žejen, bi dotični poslanec predlagal, naj se o tem odgovoru otvori debata. Desnica je Abrahamowicu živahno pri-trjevala, Pfersche pa je zaklical: „To je jako slab dovtip!“ Zbornica je potem nadaljevala razpravo o predlogu, naj se ministerstvo obtoži radi jezikovnih naredb. Prvi govornik je bil dr. Vašaty. Ko je vstal, pozdravila ga je opozicija z burnimi klici „Heil Vašaty“.

Dunaj 11. novembra. Dr. Ebenhoch je danes prelato Karlonu brzojavno sporočil, da po treznem prevdarku in po posvetovanju s svojimi političnimi prijatelji ne more prevzeti ponudene mu kandidature za mesto predsednika poslanske zbornice. Parlamentarna komisija desnice se je na to sešla in nominirala kandidatom za predsedništvo dosedanjega I. podpredsednika Davida viteza Abrahamowicza, kandidatom za mesto I. podpredsednika pa dosedanjega II. podpredsednika dr. Karola Kramara. Kdo bo kandidiral za mesto II. podpredsednika, še ni določeno, imenujejo se razna imena, zlasti se misli na posl. Ludolfa, in istotako še ni določeno, kateri dan se bo vršila volitev.

Dunaj 11. novembra. Desnica se dogovarja, da bi poslanska zbornica pet dnij ne imela plenarne seje, da bi mej tem budgetni odsek mogel dognati razpravo o pogodbenem provizoriju. Prihodnja seja bo najbrž v sredo, in sicer radi delegacij ob 3. uri popoldne.

Dunaj 11. novembra. Vlada sili na to, da bi delegaciji svoja dela kar možno pospešili, tako da bi mogel minister grof Goluchowski že dne 20. novembra razviti svoj eksposé v ogerski delegaciji.

Dunaj 11. novembra. Štajerski namestnik marki Bacquehem je dospel sem in je prisostvoval današnji seji poslanske zbornice.

Dunaj 11. novembra. Naučno ministerstvo je zaukazalo strogo preiskavo radi demonstracij nemških visokošolcev.

Dunaj 11. novembra. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy je prišel sem in bil danes pri cesarju v avdienci, potem pa se je posvetoval z Goluchowskim in z Badenijem.

Narodno-gospodarske stvari.

Predavanje dvornega svetnika dra W. Exnerja o pariški svetovni razstavi v letu 1900

(Dalje.)

V prejšnjih razstavah so se razstavili vanlej le izdelki n. pr. sladkor, sako itd., to bode zdaj drugače; program namreč zahteva, da se mora pri vsaki skupini (umetnost izvzeta) pri vsakem izdelku pokazati, kako nastane; tako se bo n. pr. pri pivu predčelo z ječmenom in hmeljem z ačenski celo izdelovanje do dobrega piva, videle se bodo torej delajoče tvornice piva, pri sladkorju sladkorne tvornice itd., tedaj bode v vsaki skupini ne samo tehnološki kaj znanstva videl, ampak se bode tudi nevesčak poučil v tehnologiji in dobil pojem, kako nastajajo izdelki. Ker tedaj vzpored toliko važnost na to polaga, da se v posameznih skupinah izpoznavna funkcija gibanja, se bode vsakemu razstavniku dalo na razpolago toliko parne moči, kolikor je potrebuje pri izvršitvi svojega dela za razlaganje, o čemur se kajpada l. 1889 še govoriti ni moglo, ker so bili motorji še nečistotni. Daje predavajec je g. dvorni svetnik posebno poudarjal, kako privlačno silo bode lahko skupina 2 (umetnost) imela na obiskovalce; gotovo bode vsakega jako zanimalo v obnem pregledu zasledovati borbo klasicizma z realizmom, ki se je pri vseh narodih bojevala od zastopnikov starih tradicij s secesionisti in nasprotno, torej bo gotovo nebrojno ljudi tja romalo! In če se je tudi oddelek „zgoda vina umetnosti“ omejil na Francijo, tako da v tem oddelku le Francija sama razstavi, bode vender tudi ta palača v tem jako zanimiva, ker je bil, kakor znano, upliv francoske umetnosti na umetnosti drugih narodov vedno jako velik in opetovano dokazati. Vtis razstave l. 1900 na človeštvo bode na vsak način zaatez in sama na sebi bode značilna povsod in na vseh poljih ljudi izpodbujati, če se pomisli, da Francoska, v primeri z obaki prejšnjih razstav v Parizu, od 25 milijonov ljudi, katerih se za l. 1900 v teku 7—8 mesecev in pri uspešnem obiskovanju nadejajo, na 10 milijonov Ne-francozov računajo, ki bodo obiskali svetovno razstavo l. 1900! Da pa v tej množici posamezni kraji Avstrije ne bi bili nezastopani, to je — rekel je dvorni svetnik Exner — poved, da sem tukaj! Ujam, da me bo deželna

komisija za Kranjsko, kateri bo predsednik g. da-
želci predložili, v tem prizadevanju najuspešnejše
podpirala." (Konec prih.)

Štev. 17. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 808.

V petek, dan 12. novembra 1897.

DOM.

Igrokaz v štirih dejanjih. Spisal Herman Sudermann. Poslo-
venil Anton Funtek. Vprizoril režiser g. R. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7 1/8. uri.
Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v nedeljo, dan 14. novembra 1897.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. novembra: Kristina Petrič, ključarjeva hči, 17 dni, Vodmat št. 88, božjast.

Dne 9. novembra: Janez Lamovec, branjevec, 77 let, študentovske ulice št. 13, ostarelost. — Jurij Klobavs, umir. orožniški vodja, 71 let, Karlovska cesta št. 11, bronhitis.

V deželni bolnici:

Dne 4. novembra: Jožef Peklenk, delavec sin, 5 ur, življenska slabost.

Dne 6. novembra: Anton Demšgar, delavec, 39 let, jetika. — Marjeta Petrič, kajzarjeva žena, 52 let, rok.

Dne 7. novembra: Neža Repovš, gostija, 56 let, tre-
bušni rak.

V otroški bolnici:

Dne 9. novembra: Pavla Krerini, sirota, 13 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	750.4	1.0	sr. szah.	del. jasno	
11.	7. zjutraj	751.8	-4.9	sl. szah.	skoro jas.	0.0
	2. popol.	750.2	0.9	sl. vzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 1.2°, za 3.7° pod nor-
malom. Močna slana.

Dunajska borza

dne 11. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	30
Avstrijska zlata renta	122	95
Avstrijska krona renta 4%	101	95
Ogerska zlata renta 4%	122	20
Ogerska krona renta 4%	99	55
Avstro-ogerske bančne delnice	950	—
Kreditne delnice	353	75
London vista	119	75
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85
20 mark	11	77
20 frankov	9	53 1/2
Italijanski bankovci	45	20
C. kr. cekini	5	66

Dne 10. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	40
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	70
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi	98	60
Kreditne srečke po 100 gld.	199	—
Ljubljanske srečke	22	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	422	—
Papirnat rubelj	1	28

Na prodaj je stružnica (Drehbank)

in strugarsko orodje, kakor tudi sko-
belnik (za oblati) (1736-1)

na Dunajski cesti, delavske hiše št. 3.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.**
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (952-258)

Spreten pisar

vešč slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, kateri je že opravljal tak posel, želi vstopiti v službo. (1733-2)

Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Izdelovalec parketov

izurjen v trdih in furniranih, tudi vešč ravnanja s stroji, se vzprejme in dobi trajno delo. — Ponudbe upravnistvu „Slov. Naroda“. (1723-2)

Išče se pošten ter izurjen

trgovski pomočnik

v večjo trgovino mešanega blaga na deželi. Mlajši pomočniki imajo prednost. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1707-2)

Trgovina z mešanim blagom

(podružnica)

odda se pod zelo ugodnimi pogoji.

Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1718-2)

Stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in drvarnice, odda se takoj.

Več se izve na dolenski cesti št. 4 v gostilni „Pri ribču“. (1721-3)

Vsakovrstne vozove kočije, poštne vozove, bagrle

izdeluje po naročilu

(1402-9)

Fran Srša, kolar, Vir pri Domžalah.

Kupujem dobro, neponarejeno

hrušovo moko

(Klatzentalken) in prosim za ponudbe z vzorci opremljene. (1706-2)

L. Apold v Celovcu.

C. kr. poštni uradniki v Ljubljani javljajo
žalostno vest, da je umrl na Reki njih nepozabni so-
uradnik, gospod

Franjo Magajna

c. kr. poštni oficijal v Ljubljani in lastnik zlatega
križca za zasluge

po dolgi, mučni bolezni, v noči od 9. na 10. t. m., v
51. letu svoje starosti.

Sv. maša za dušo umrlega se bo darovala v župni
cerkvi Marijinega Oznanenja dne 13. t. m. ob osmih
zjutraj. (1737)

V Ljubljani, dne 11. novembra 1897.

Na Najvišje povelje Njega c. in kr. apost. Veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotvorne namene avstro-ogerske države.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima
7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobitek:

160.000

kron.

Za izplačanje dobitkov jamčijo c. kr. loterijski dohodki.

Žrebanje bode nepreklicno dne 16. decembra 1897.

Srečka velja 2 gld. a. v.

Srečke se dobivajo pri oddelku za drž. loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loto-kolekturah, tabačnih trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd.; načrte igranja dobé kupci srečk brezplačno.

Srečke se poštnine prosto razpošiljajo.

Od c. kr. ravnateljstva loterijskih dohodkov.

(1485-3)

Oddelek državnih loterij.

Otvoritev nove gostilne v Medvodah.

Podpisana slavnemu občinstvu priporočata svojo

ново gostilno v lastni hiši štev. 2 v Medvodah

katero otvorita dne 14. t. m. in zagotavljata, da bodeta slavnemu občinstvu postregla z najboljšo
vsakovrstno pijačo in z ukusnimi mrzlimi in gorkimi jedili.

K obilnemu obisku vabita

z velespoštovanjem

(1734-1)

Marija in Franc Jarc.